

MEDEDELINGEN VAN DE FRYSKE FERIENING FOAR FJILDBIOLOGY

Fugelferbân

Verstoring van Rotganzen op Terschelling en op Ameland

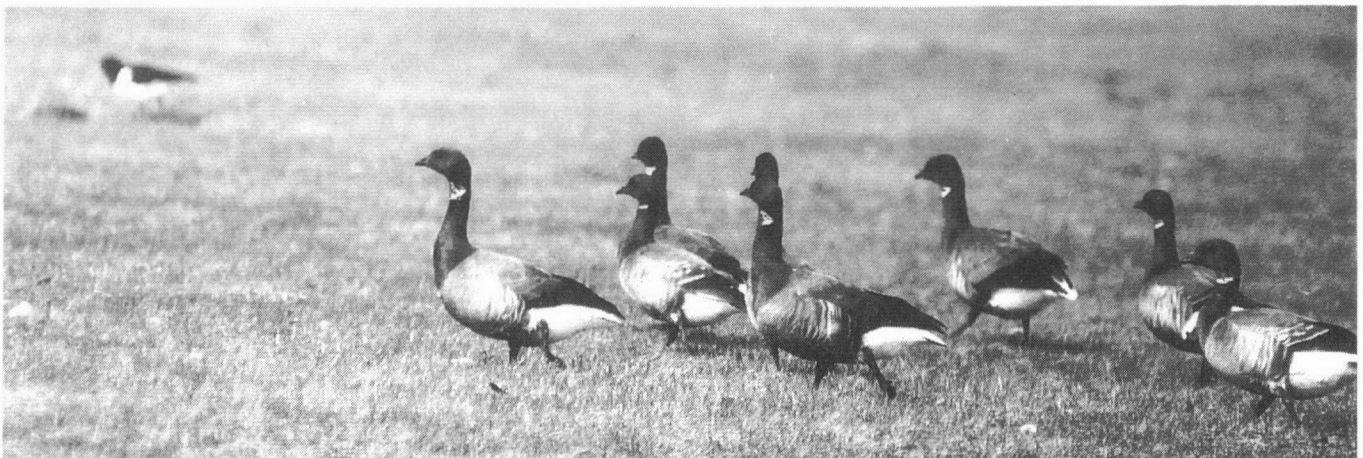
Het is tegenwoordig bijna ieder voorjaar raak: een massale verstoring van Rotganzen in de polders van Ameland en Terschelling. Op Ameland heeft men Rotganzen weer belaagd met vuurwerk en andere twijfelachtige praktijken en op Terschelling zijn vanaf half april zelfs Rotganzen doodgeschoten met een vergunning die door de provincie Fryslân was verleend. Deze vergunning ging vergezeld van een buitengewoon slecht onderbouwd 'gedoogplan'. Kritisch Faunabeheer tekende bezwaar aan en, zoals verwacht, heeft de bestuursrechter begin mei het afschieten verboden. Ondertussen had de Wadvogelwerkgroep ook al een verzoek gericht aan Sicko Heldoorn, de verantwoordelijke gedeputeerde, om de door hem verleende vergunning in te trekken. Een antwoord was eind mei nog niet ontvangen.

In de uitgebreide brief gaat de Wadvogelwerkgroep in op haar motieven waarom afschot van Rotganzen niet past binnen het huidige natuurgebeid. Zo komt de Rotgans voor op de officiële Blauwe Lijst, omdat de soort een ongunstige beschermingsstatus in Europa heeft en een beperkte verspreiding in Nederland kent. Tevens is de Rotgans onlangs voorgesteld als doelsoort voor het Nederlandse natuurgebeid, omdat in het voorjaar 44% van de 250.000 vogels in Nederland verblijft. De belangrijkste concentratiegebieden zijn de Friese Waddenkust, Ameland, Terschelling en de Groninger Waddenkust. Drie van deze gebieden liggen in Fryslân, waardoor onze provincie een speciale verantwoordelijkheid heeft ten aanzien van de bescherming van deze soort. Tervijl het provinciebestuur in haar onlangs verschenen nota Natuurbeheer erkent dat ze een sterke verantwoordelijkheid draagt voor trekvogelsoorten die in sterke mate op Fryslân zijn aangewezen, is de Wadvogelwerkgroep verbaasd dat de provincie desondanks van mening is dat de Rotgans geen volledige bescherming geniet.

Daarnaast vindt de Wadvogelwerkgroep het opmerkelijk dat de verstoringsmaatregelen (inclusief afschot) worden uitgevoerd in de broedtijd in de polders van Ameland en Terschelling, beide Relatienotagebieden en vermaard om de hoge dichtheid aan weidevogels waaronder forse aantallen Grutto's. De provincie heeft de Grutto als speerpunt voor haar weidevogelbeleid uitgekozen en het toelaten van grootschalige en intensieve verstoring van Rotganzen strookt absoluut niet met dit beleid. Verder zullen de verstoringsmaatregelen negatief uitpakken voor andere arctische soorten die de polder als voedselgebied (Rosse Grutto) en als hoogwatervluchtplaats gebruiken. Overigens gelden deze bezwaren evenzeer voor de verjaagactiviteiten op Ameland. Schadevergoedingen door ganzenvraat worden uitgekeerd door het Wildschadefonds en er zijn over het algemeen geen klachten over de hoogte van deze schadevergoedingen. De Wadvogelwerkgroep kan zich dan ook niet aan de indruk onttrekken dat het provinciebestuur zich kennelijk teveel heeft aangetrokken van pressie uit kringen van jagers dat jacht op Rotganzen effectief zou zijn om de problemen met vraatschade op te lossen.

Tot slot vindt de Wadvogelwerkgroep het moeilijk te verkopen aan de vele natuurliefhebbers die in april en mei naar de Waddeneilanden afreizen dat zij wel op de paden moeten blijven om verstoring te voorkomen, terwijl er tegelijk van overheidswege op grote schaal broed- en trekvogels in deze gebieden worden verstoord. In de brief wordt er op aangedrongen dat het provinciebestuur op korte termijn eindelijk eens een structurele oplossing zoekt voor een adequate ganzenopvang op de Friese Waddeneilanden. Alleen al vanuit energetisch oogpunt zal een sterke beperking van de verstorende activiteiten onmiddellijk gunstig uitpakken. Naarmate er meer wordt verstoord en verjaagd, zal er relatief steeds meer gras worden verorberd en dus relatief steeds meer schade moeten worden vergoed.

Klaas van Dijk, coördinator Fûgelferbân FFF, Vermeerstraat 48, 9718 SN Groningen, tel. 050-3182924

Rotganzen

foto Dick Goslinga